

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 259

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

1 października 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 866/2010 z dnia 30 września 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 867/2010 z dnia 30 września 2010 r. ustalające reprezentatywne ceny oraz kwoty dodatkowych przywozowych należności celnych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru na rok gospodarczy 2010/2011	3
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 868/2010 z dnia 30 września 2010 r. ustalające reprezentatywne ceny oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do melasy w sektorze cukru obowiązujące od dnia 1 października 2010 r.....	5
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 869/2010 z dnia 30 września 2010 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2010 r.....	7

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2010/585/WPZiB z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wspierania działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 10

2010/586/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 września 2010 r. w sprawie bezcłowego przywozu towarów przeznaczonych do dystrybucji lub udostępnianych nieodpłatnie ofiarom powodzi, które wydarzyły się w maju 2010 r. w Polsce (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 6624) 19

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 866/2010

z dnia 30 września 2010 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
z upoważnienia Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	84,4
	MK	53,8
	TR	50,2
	ZZ	62,8
0707 00 05	TR	125,2
	ZZ	125,2
0709 90 70	TR	121,3
	ZZ	121,3
0805 50 10	AR	116,0
	CL	126,4
	EG	66,3
	IL	116,3
	MA	157,0
	TR	106,3
	UY	128,7
	ZA	101,6
	ZZ	114,8
0806 10 10	TR	117,7
	ZA	56,9
	ZZ	87,3
0808 10 80	AR	56,1
	AU	217,4
	BR	48,8
	CL	118,5
	CN	82,6
	NZ	105,6
	US	85,4
	ZA	83,1
	ZZ	99,7
0808 20 50	CN	83,7
	ZA	88,6
	ZZ	86,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 867/2010**z dnia 30 września 2010 r.****ustalające reprezentatywne ceny oraz kwoty dodatkowych przywozowych należności celnych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾ stanowi, że ceny przywozowe cif cukru białego oraz cukru surowego uznaje się za „ceny reprezentatywne”. Ceny te ustala się według jakości standardowej określonej odpowiednio w pkt II oraz pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (2) Z wyjątkiem przypadków określonych w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, przy ustalaniu wymienionych cen reprezentatywnych należy uwzględnić wszystkie informacje zawarte w art. 23 tego rozporządzenia.
- (3) Przy korekcie cen obowiązujących w przypadku niestandardowej jakości w odniesieniu do przyjętego poziomu cen oferowanych dla cukru białego stosuje się premie lub obniżki, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) rozpo-

ządzenia (WE) nr 951/2006. W odniesieniu do cukru surowego stosuje się metodę opartą na współczynnikach korygujących określoną w wymienionym ustępie lit. b).

- (4) W przypadku wystąpienia różnicy między ceną progową danego produktu i jego ceną reprezentatywną należy ustalić dodatkowe należności celne przywozowe, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (5) Należy ustalić ceny reprezentatywne oraz dodatkowe należności celne przywozowe dla omawianych produktów, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
z upoważnienia Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne przywozowe dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów określonych kodem CN 1702 90 99 obowiązujące od dnia 1 października 2010 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	55,47	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	55,47	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	55,47	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	55,47	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	46,85	3,41
1701 99 10 ⁽²⁾	46,85	0,28
1701 99 90 ⁽²⁾	46,85	0,28
1702 90 95 ⁽³⁾	0,47	0,23

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt. III załącznika IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt. II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Odnosi się do zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 868/2010**z dnia 30 września 2010 r.****ustalające reprezentatywne ceny oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do melasy w sektorze cukru obowiązujące od dnia 1 października 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (1), w szczególności jego art. 143 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru (2) stanowi, że ceny przywozowe cif melasy uznaje się za „ceny reprezentatywne”. Ceny te ustala się w odniesieniu do jakości standardowej określonej w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006.
- (2) Przy ustalaniu cen reprezentatywnych należy uwzględnić wszystkie informacje określone w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 30 wymienionego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, zastosować metodę określoną w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (3) W przypadku korekty cen nieodnoszących się do jakości standardowej, ceny te należy, w zależności od jakości oferowanej melasy, zwiększyć lub pomniejszyć zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

(4) W przypadku wystąpienia różnicy między ceną progową danego produktu a jego ceną reprezentatywną, należy ustalić dodatkowe należności celne przywozowe, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 951/2006. W razie zawieszenia należności przywozowych zgodnie z art. 40 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, należy ustalić specjalne kwoty tych należności.

(5) Należy ustalić ceny reprezentatywne oraz dodatkowe należności celne przywozowe dla omawianych produktów, zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
z upoważnienia Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

(1) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(2) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

Reprezentatywne ceny oraz kwoty dodatkowych należności celnych przywozowych w odniesieniu do melasy w sektorze cukru, obowiązujące od dnia 1 października 2010 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu	Kwota należności przywozowej stosowana przy zawieszeniu, o którym mowa w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, za 100 kg netto produktu ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	13,60	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	10,92	—	0

⁽¹⁾ Ta kwota zastępuje, zgodnie z art. 40 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 stawkę celną w ramach wspólnej taryfy celnej ustaloną dla tych produktów.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 869/2010**z dnia 30 września 2010 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2010 r.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena CIF w przywozie ustalona w sposób określony w art. 5 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 października 2010 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 października 2010 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

W imieniu Komisji,
z upoważnienia Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 października 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	2,46
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	2,46

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Unii przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

16.9.2010-29.9.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenvca zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvca twarda wysokiej jakości	Pszenvca twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvca twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	221,79	150,02	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	182,97	172,97	152,97	102,82
Premia za Zatokę	—	15,90	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	13,18	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,65 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 51,75 EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/585/WPZiB

z dnia 27 września 2010 r.

w sprawie wspierania działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i jego art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią”), której rozdział III zawiera wykaz środków mających na celu zwalczanie takiego rozprzestrzeniania, które to środki należy podjąć zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich.
- (2) Unia aktywnie wdraża strategię i zapewnia skuteczność środków wymienionych w jej rozdziale III, w szczególności przez przeznaczanie zasobów finansowych na wspieranie poszczególnych projektów prowadzonych przez instytucje wielostronne, takie jak Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (MAEA).
- (3) Dnia 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia⁽¹⁾. To wspólne stanowisko wzywa między innymi do działania na rzecz powszechnego zawierania z MAEA całościowych porozumień o zabezpieczeniach i przystępowania do protokołów dodatkowych oraz zobowiązuje Unię do działania na rzecz przekształcenia protokołów dodatkowych i porozumień o zabezpieczeniach w standardy systemu weryfikacji MAEA.
- (4) Dnia 17 maja 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/495/WPZiB dotyczące wspierania działań MAEA w ramach planu bezpieczeństwa jądrowego i w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽²⁾.
- (5) Dnia 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/574/WPZiB dotyczące wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽³⁾.
- (6) Dnia 12 czerwca 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/418/WPZiB w sprawie wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽⁴⁾.
- (7) Dnia 14 kwietnia 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/314/WPZiB dotyczące wspierania działań MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji oraz w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽⁵⁾.
- (8) Wzmocnienie kontroli źródeł wysoce promieniotwórczych zgodnie z oświadczeniem grupy G-8 i planem działań w sprawie zabezpieczenia źródeł promieniotwórczych, przyjętymi w 2003 roku na szczycie w Evian, pozostaje ważnym celem Unii, do którego dąży się, udzielając pomocy państwom trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, s. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 165 z 17.6.2006, s. 20.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 107 z 17.4.2008, s. 62.

- (9) W lipcu 2005 roku państwa strony oraz Europejska Wspólnota Energii Atomowej postanowiły w drodze porozumienia zmienić Konwencję o ochronie fizycznej materiałów jądrowych (CPPNM) z zamiarem rozszerzenia jej zakresu zastosowania na wykorzystywanie, składowanie i transportowanie w danym kraju w celach pokojowych materiałów jądrowych oraz na obiekty jądrowe, a także zobowiązania państw stron do wprowadzenia sankcji karnych za jej naruszenia.
- (10) We wrześniu 2005 roku otwarto do podpisu międzynarodową Konwencję w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego. Po jej wejściu w życie państwa strony będą musiały wprowadzić przepisy, na których mocy takie naruszenia prawa będą objęte odpowiedzialnością karną.
- (11) MAEA dąży do tych samych celów, jak określone w motywach 3–10. Są one osiąmane poprzez wdrażanie jej planu bezpieczeństwa jądrowego, który w całości finansowany jest poprzez dobrowolne wpłaty do Funduszu Bezpieczeństwa Jądrowego MAEA.
- (12) W dniach 12–13 kwietnia 2010 r. Unia wzięła udział w szczycie dotyczącym bezpieczeństwa jądrowego, zwołanym przez prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki i zobowiązała się do dalszego zwiększania wysiłków mających na celu poprawę bezpieczeństwa jądrowego i pomoc państwom trzecim w tym zakresie.
- (13) By pomóc w sprostaniu szczególnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania w państwach azjatyckich, wynikającym głównie z rosnącej liczby instalacji jądrowych w regionie związanych między innymi z medycyną, rolnictwem i wodą, a także z badaniami jądrowymi, niniejsza decyzja powinna wspierać w szczególności działania MAEA w Azji Południowo-Wschodniej. Powinna ona uwzględniać rosnącą rolę Azji jako partnera Unii w zakresie bezpieczeństwa. Szczególny nacisk należy położyć na zwiększenie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony instalacji jądrowych niezwiązanych z produkcją energii w kwalifikujących się państwach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wprowadzenia w życie niektórych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwanej dalej „strategią”), Unia wspiera działania MAEA w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji, służące osiągnięciu następujących celów:

- a) poczynienie postępów w uniwersalizacji międzynarodowych instrumentów służących nierozprzestrzenianiu i bezpieczeństwu jądrowemu, w tym całościowych porozumień o zabezpieczeniach oraz protokołu dodatkowego;

- b) zwiększenie poziomu ochrony wrażliwych na rozprzestrzenianie materiałów, sprzętu i odpowiedniej technologii, zapewnienie wsparcia legislacyjnego i regulacyjnego w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i zabezpieczeń;
- c) usprawnienie wykrywania nielegalnego handlu materiałami jądrowymi i innymi materiałami promieniotwórczymi oraz reagowania na ten handel.

2. Działaniom ujętym w strategii odpowiadają projekty MAEA, których celem jest:

- a) wzmocnienie krajowych infrastruktur legislacyjnych i regulacyjnych służących do wdrażania odnośnych instrumentów międzynarodowych w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji, w tym całościowych porozumień o zabezpieczeniach oraz protokołu dodatkowego;
- b) wspieranie państw w zwiększaniu bezpieczeństwa i kontroli materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych;
- c) zwiększenie zdolności państw do wykrywania nielegalnego handlu materiałami jądrowymi i innymi materiałami promieniotwórczymi oraz do reagowania na ten handel.

Projekty te są realizowane w krajach, które potrzebują w tym zakresie pomocy, po dokonaniu wstępnej oceny przez zespół ekspertów.

Szczegółowy opis wspomnianych projektów jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „WP”).

2. Projekty, o których mowa w art. 1 ust. 2, są realizowane przez MAEA działającą jako jednostka realizująca. Wykonuje ona te zadania pod kontrolą WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z MAEA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 9 966 000 EUR i pochodzi z budżetu ogólnego Unii.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1; wydatki te przyjmują postać dotacji. W tym celu Komisja zawiera umowę finansową z MAEA. Zgodnie z tą umową finansową MAEA jest zobowiązana do wyeksponowania wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę finansową, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie szybko po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia tej umowy finansowej.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez MAEA. Opierając się na tych sprawozdaniach, Rada dokonuje oceny. Komisja dostarcza informacji na temat finansowych aspektów realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja traci moc po 24 miesiącach od daty zawarcia umowy finansowej między Komisją a MAEA lub po 12 miesiącach od daty przyjęcia niniejszej decyzji, jeżeli umowa finansowa nie zostanie do tego czasu zawarta.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 września 2010 r.

W imieniu Rady
K. PEETERS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie Unii Europejskiej dla działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i weryfikacji w ramach wdrażania strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**1. Wprowadzenie**

Liczba incydentów terrorystycznych w państwach członkowskich Unii i na świecie w ostatnich latach nie wykazuje tendencji spadkowej. Społeczność międzynarodowa na różnych forach uznała, że zagrożenie skutecznymi aktami terroryzmu z zastosowaniem materiałów jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych jest nadal wysokie. Ponadto ostatnie doniesienia o nielegalnym handlu, w tym również o handlu wyjątkowo wrażliwymi materiałami jądrowymi, wyraźnie unaocznily ciągle istniejące zagrożenie zdobycia przez terrorystów takich materiałów.

Społeczność międzynarodowa zareagowała zdecydowanie na te zagrożenia i podjęła kilka inicjatyw mających na celu zapobieganie uzyskaniu przez terrorystów materiałów jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych.

Weryfikacja dokonywana przez MAEA pozostaje nadal nieodzownym narzędziem służącym budowaniu zaufania pomiędzy państwami w odniesieniu do przedsięwzięć w zakresie nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz postępom w pokojowym wykorzystywaniu materiałów jądrowych.

Ostatnie wydarzenia na arenie międzynarodowej zaowocowały nowym i wzmocnionym zestawem międzynarodowych instrumentów prawnych związanych z bezpieczeństwem jądrowym i weryfikacją:

- w lipcu 2005 roku państwa strony przyjęły zmianę Konwencji o fizycznym zabezpieczeniu materiałów jądrowych,
- międzynarodowa Konwencja w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego została otwarta do podpisu we wrześniu 2005 roku,
- w kwietniu 2004 roku Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 1540(2004) dotyczącą broni masowego rażenia i podmiotów niepaństwowych,
- rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1373(2001) wzywa wszystkie państwa do jak najszybszego przystąpienia do odpowiednich międzynarodowych konwencji i protokołów dotyczących terroryzmu.

Ponad 95 państw podjęło polityczne zobowiązanie do wprowadzenia Kodeksu postępowania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony źródeł promieniotwórczych⁽¹⁾. Ponadto Konferencja Generalna i Rada Gubernatorów MAEA przyjęły kilka rezolucji i decyzji wzmacniających system zabezpieczeń MAEA⁽²⁾.

Wdrożenie tych instrumentów międzynarodowych przez państwa może zostać w części znacznie ułatwiona dzięki pomocy świadczonej w ramach planów bezpieczeństwa jądrowego MAEA na lata 2003–2005 i 2006–2009. We wrześniu 2009 roku przyjęto plan bezpieczeństwa jądrowego MAEA na lata 2010–2013 będący zdecydowaną kontynuacją dawnych planów. Celem tego planu jest wniesienie wkładu w globalne działania na rzecz osiągnięcia na całym świecie rzeczywistego bezpieczeństwa w przypadku wykorzystywania, składowania oraz transportu materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych, a także w przypadku związanych z nimi obiektów, czemu służyć ma wspieranie państw – na ich wniosek – w wysiłkach na rzecz ustanowienia i utrzymania rzeczywistego bezpieczeństwa jądrowego przyjmujące postać wskazówek, pomocy w budowaniu zdolności, rozwoju zasobów ludzkich i stabilności oraz zmniejszaniu ryzyka. Celem planu jest również pomoc w przyłączeniu się do międzynarodowych instrumentów prawnych związanych z bezpieczeństwem jądrowym i we wdrażaniu takich instrumentów, a także wzmacnianie międzynarodowej współpracy i koordynacji pomocy udzielanej za pośrednictwem programów dwustronnych i innych międzynarodowych inicjatyw w sposób, który przyczyni się także do ułatwienia bezpiecznego, zapewniającego ochronę, pokojowego stosowania energii jądrowej i instalacji wykorzystujących substancje promieniotwórcze.

(1) GOV/2003/49-GC(47)/9. Ponadto dokument „Środki mające na celu wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych, jądrowych i transportu oraz zarządzania odpadami: propagowanie skutecznej i trwałej krajowej infrastruktury regulacyjnej do kontroli źródeł promieniowania” (GOV/2004/52-GC(48)/15) zawiera części istotne dla współpracy MAEA-UE w ramach strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Środki te ujęte zostały również w sekcji „Działania wspierające bezpieczeństwo jądrowe” w planie bezpieczeństwa jądrowego na lata 2006–2009 opracowanym przez MAEA.

(2) We wrześniu 2005 roku Rada Gubernatorów MAEA postanowiła, że aby wzmocnić system zabezpieczeń, tzw. „protokół w sprawie małych ilości” (SQP) załączony do porozumień o zabezpieczeniach w ramach układu o nierozprzestrzenianiu należy utrzymać jako część systemu zabezpieczeń MAEA, z zastrzeżeniem wprowadzenia zmian w tekście standardowym i zmiany kryteriów SQP; Konferencja Generalna MAEA przyjęła w roku 2005 rezolucję, w której odnotowuje między innymi, że w przypadku państwa, które przystąpiło do całościowego porozumienia o zabezpieczeniach uzupełnionego obowiązującym protokołem dodatkowym, środki te stanowią wzmocniony standard weryfikacji dla tego państwa.

W planach bezpieczeństwa jądrowego MAEA wyznaczono cele, które są podobne do niektórych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Dzięki temu zapewnione jest całościowe podejście do kwestii bezpieczeństwa jądrowego, w tym do kontroli, zakresu odpowiedzialności i zabezpieczenia materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych podczas wykorzystywania, składowania i transportu, przez cały okres eksploatacji, w krótkim i długim terminie. Na wypadek gdyby ochrona zwiodła, konieczne jest ustanowienie środków wspierających wykrycie kradzieży lub prób przemytu tych materiałów przez granice międzynarodowe oraz środków wspierających reagowanie na czyny zabronione z użyciem materiałów jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych w przypadku wystąpienia takich czynów.

MAEA ukończyła wdrażanie wspólnych działań 2004/495/WPZiB i 2005/574/WPZiB. Ponadto na ostatnim etapie znajduje się właśnie wdrażanie przez MAEA wspólnego działania 2006/418/WPZiB i wdrażającego je wspólnego działania Rady 2008/314/WPZiB.

Przy pomocy związanych z tymi działaniami wkładów Unii MAEA przygotowała i rozpoczęła działania wspierające wysiłki państw odbiorców w regionie Kaukazu, w Azji Środkowej, Europie Południowo-Wschodniej i na Bałkanach, w śródziemnomorskiej części Bliskiego Wschodu, w Afryce oraz w regionie Azji Południowo-Wschodniej zmierzające do zwiększenia bezpieczeństwa jądrowego i wdrożenia zabezpieczeń międzynarodowych w tych państwach.

2. Opis projektów

Wszystkie państwa są odpowiedzialne za ustanowienie właściwych systemów zapobiegania czynom zabronionym popełnianym z użyciem materiałów jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych, wykrywania ich i reagowania na nie. Zaniechanie takich działań może doprowadzić do powstania słabego ogniwa w światowym systemie bezpieczeństwa jądrowego.

Skuteczna infrastruktura bezpieczeństwa jądrowego wymaga wielodyscyplinarnego podejścia, które obejmuje:

- infrastrukturę prawną i regulacyjną z jasno zdefiniowanymi zakresami odpowiedzialności różnych jednostek i operatorów,
- rozwój zasobów ludzkich,
- ustanowienie procedur i funkcji koordynacyjnych, oraz
- techniczne wsparcie infrastruktur krajowych przy uznaniu, że ustalenia dotyczące bezpieczeństwa jądrowego dotyczące obiektów jądrowych i miejsc różnią się od tych, które mają być stosowane poza takimi obiektami i miejscami w celu zapewnienia ochrony ludności przed katastrofami jądrowymi mającymi związek z substancjami promieniotwórczymi.

Trwały system bezpieczeństwa jądrowego jest niezbędny w zarządzaniu działalnością mającą związek z materiałami jądrowymi lub innymi materiałami promieniotwórczymi. W rezultacie bezpieczeństwo jądrowe stałoby się czynnikiem ułatwiającym szersze zastosowanie energii jądrowej przez uznanie istnienia synergii bezpieczeństwa, ochrony i zabezpieczeń, a także zastosowanie zwłaszcza zasad stabilności i skuteczności.

Niniejsza decyzja będzie wdrażana w następujących pięciu obszarach:

- 1) stabilność i skuteczność wsparcia zapewnianego na mocy wcześniejszych wspólnych działań ⁽¹⁾;
- 2) wzmacnianie infrastruktury poszczególnych państw wspierającej bezpieczeństwo jądrowe: ustanowienie krajowych centrów wspierania bezpieczeństwa jądrowego;
- 3) wzmacnianie prawnej i regulacyjnej infrastruktury państw;
- 4) wzmacnianie środków bezpieczeństwa jądrowego w przypadku materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych;
- 5) wzmacnianie zdolności państw do radzenia sobie z materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi poza kontrolą regulacyjną.

Wybór państw i projektów do realizacji zostanie dokonany na podstawie ogólnej oceny potrzeb, opierającej się na wynikach misji oceniających i innych dostępnych informacjach.

Nadal istnieje duże zapotrzebowanie na takie działania w państwach członkowskich MAEA, jak również w krajach, które jeszcze nie są członkami MAEA. Do otrzymania wsparcia kwalifikują się następujące państwa:

- w Europie Południowo-Wschodniej:

Albania, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Czarnogóra, Republika Mołdowy, Serbia, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii i Turcja,

⁽¹⁾ WPZiB/2004/022/MAEA I, WPZiB/2005/020/MAEA II, WPZiB/2006/029/MAEA III i WPZiB/2008/020/MAEA IV.

- w regionie Azji Środkowej:
Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan,
- w regionie Kaukazu:
Armenia, Azerbejdżan i Gruzja,
- w śródziemnomorskiej części Bliskiego Wschodu:
Arabska Republika Syryjska, Izrael, Jordania i Liban,
- w Afryce:
Algieria, Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Czad, Demokratyczna Republika Konga, Dżibuti, Egipt, Erytrea, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea-Bissau, Gwinea Równikowa, Kamerun, Kenia, Komory, Kongo (Brazzaville), Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Maroko, Mauretania, Mauritius, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, RPA, Rwanda, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Suazi, Sudan, Togo, Tunezja, Uganda, Wielka Arabska Libijska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Zambia, Zimbabwe oraz Zjednoczona Republika Tanzanii,
- w regionie Azji Południowo-Wschodniej:
Bangladesz, Brunei, Filipiny, Indonezja, Kambodża, Laos, Malesja, Myanmar, Singapur, Tajlandia oraz Wietnam,
- w regionie Zatoki Perskiej:
Arabia Saudyjska, Bahrajn, Irak, Iran, Jemen, Katar, Kuwejt, Sułtanat Omanu oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie,
- w regionie Ameryki Południowej:
Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gujana, Kolumbia, Panama, Paragwaj, Peru, Surinam, Urugwaj oraz Wenezuela,
- w regionie Ameryki Środkowej i Karaibów:
Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Dominika, Grenada, Gwatemala, Haiti, Honduras, Jamajka, Kostaryka, Kuba, Meksyk, Nikaragua, Panama, Republika Dominikańska, Salwador, St. Kitts Nevis, St. Lucia, St. Vincent i Grenadyny oraz Trynidad i Tobago.

2.1. Ocena zapotrzebowania na wsparcie

Cel:

MAEA przeprowadzi kompleksową ocenę, by określić zapotrzebowanie na wzmocnienie środków, które przyczyniają się do skuteczności bezpieczeństwa jądrowego w wyżej wymienionych państwach. Ocena zostanie przeprowadzona w ramach międzynarodowego systemu bezpieczeństwa jądrowego i obejmie wiążące i niewiążące międzynarodowe instrumenty prawne i powiązane wytyczne MAEA. Jeżeli udzielenie wsparcia jakiemuś państwu rozpatrywano już w ramach poprzednich wspólnych działań i innych wkładów Unii, przeprowadzona ocena zostanie uaktualniona.

Ocena obejmie, w stosownych przypadkach, ogólny krajowy system bezpieczeństwa jądrowego, w tym system prawny i regulacyjny, ochronę fizyczną i księgowość lub rejestr materiałów oraz środki bezpieczeństwa wdrożone w obiektach i miejscach lub stosowane w przypadku transportu. Ocena obejmie także ustalenia mające na celu ustanowienie skutecznych kontroli granicznych i inne ustalenia mające związek z materiałami jądrowymi i radioaktywnymi poza kontrolą regulacyjną. Na wynikach oceny ogólnej opierać się będzie wybór państw, w których realizowane będą projekty.

Wyniki:

- przegląd oceny zapotrzebowania na wsparcie bezpieczeństwa jądrowego w państwach beneficjentach, zarówno na szczeblu państwa, jak i w konkretnych obiektach, miejscach, w przypadku transportu lub innych urządzeń, w których materiały jądrowe i radioaktywne są wykorzystywane lub składowane,
- wytypowanie krajów i projektów, którym przyznano pierwszeństwo do uzyskania wsparcia na mocy decyzji Rady,
- ocena stabilności i skuteczności udzielonego wsparcia w krajach, które otrzymały wcześniej wsparcie na mocy wspólnych działań i innych wkładów Unii.

2.2. Realizacja projektów priorytetowych

Obszar 1: Stabilność i skuteczność wsparcia udzielonego na mocy wcześniejszych wspólnych działań

Cel:

- na mocy wspólnych działań⁽¹⁾ 52 państwa otrzymały wsparcie, by wzmocnić różne środki w ramach ich systemów bezpieczeństwa jądrowego. W ramach tych wspólnych działań wyszkolono personel w tych państwach, zapewniono sprzęt, który ma usprawnić ochronę fizyczną i umożliwić monitorowanie promieniowania na przejściach granicznych, a także sprawiono, że wrażliwe źródła promieniotwórcze są bezpiecznie składowane lub odsyłane do kraju pochodzenia lub do dostawcy. Zasoby były ograniczone i mogą nie wystarczać do ustanowienia powiązanych i koniecznych systemów kontroli jakości lub innych środków uzupełniających, które mogłyby być niezbędne do osiągnięcia pełnej skuteczności, oraz dodatkowo
- zweryfikowanie stabilności i skuteczności wsparcia udzielanego dotychczas na mocy wspólnych działań i zapewnienie, stosownie do potrzeb, wsparcia dodatkowego, w celu osiągnięcia wymaganej skuteczności.

Wyniki:

- metodyka – w tym zestaw kryteriów – do oceny stabilności i skuteczności wcześniejszego wsparcia,
- wprowadzenie – w państwach, które otrzymały wsparcie w zakresie bezpieczeństwa jądrowego – systemu zapewniania jakości, w tym testowanie i wdrożenie pilotażowe,
- określenie, jakie dalsze wsparcie byłoby potrzebne, by utrzymać lub zapewnić planowane wyniki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego,
- stabilnie funkcjonujący sprzęt i kompetentny personel, dzięki wcześniejszemu wsparciu na rzecz ustanowienia lokalnych zdolności do zapewniania sprzętu, naprawy źle funkcjonującego sprzętu lub wymiany uszkodzonych części,
- państwa mają pewny dostęp do kompetentnego personelu dzięki szkoleniom właściwych pracowników.

Obszar 2: Wzmacnianie infrastruktury poszczególnych państw wspierającej bezpieczeństwo jądrowe: ustanowienie krajowych centrów wspierania bezpieczeństwa jądrowego

Cel:

- pomoc państwom w zapewnianiu dostępności wsparcia technicznego i naukowego oraz w rozwoju zasobów ludzkich, które są konieczne dla skutecznego i stabilnego bezpieczeństwa jądrowego,
- określenie technicznego, naukowego i edukacyjnego wsparcia, które można zapewnić państwom danego regionu lub subregionu,
- Określenie w danych państwach istniejących krajowych zdolności, które mogą przyczynić się do zapewniania technicznego, naukowego lub edukacyjnego wsparcia wymaganego w przypadku krajowych systemów bezpieczeństwa jądrowego.

Wyniki:

- regionalne lub krajowe centra wspierania bezpieczeństwa jądrowego (NSSC), ustanowione zgodnie z koncepcją i metodyką NSSC (IAEA Nuclear Security Series). Osiągnięte wyniki będą obejmować:
 - koordynację między krajowymi organami odpowiedzialnymi za krajowe bezpieczeństwo jądrowe,
 - rady ekspertów wykorzystywane przy ocenie charakteru i zakresu wsparcia technicznego lub naukowego wymaganego do utrzymania ochrony fizycznej, księgowości lub rejestru materiałów i systemów technicznych stosowanych na granicach do monitorowania ruchu materiałów jądrowych i promieniotwórczych,
 - rady ekspertów wykorzystywane przy ocenie zakresu wymaganych szkoleń i edukacji w stopniu wyższym, zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym,
- zapewnienie sprzętu i usług ekspertów w celu ustanowienia krajowego lub regionalnego NSSC,
- stabilne krajowe systemy bezpieczeństwa jądrowego, promujące właściwe systemy bezpieczeństwa jądrowego, przy zwiększonej współpracy krajowej i współdziałaniu właściwych organów i innych podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo jądrowe oraz dobrze rozwiniętą sieć wiedzy na temat bezpieczeństwa jądrowego.

⁽¹⁾ WPZiB/2004/022/MAEA I, WPZiB/2005/020/MAEA II, WPZiB/2006/029/MAEA III i WPZiB/2008/020/MAEA IV.

Obszar 3: Wzmacnianie prawnej i regulacyjnej infrastruktury państw**Cel:**

- wzmacnianie krajowej infrastruktury prawnej i regulacyjnej związanej z materiałami jądrowymi i innymi materiałami promieniotwórczymi, by umożliwić danemu państwu wypełnianie jego zobowiązań podjętych na mocy wiążących i niewiążących międzynarodowych instrumentów prawnych, w tym porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych,
- wzmacnianie krajowych ram prawnych wdrażania porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych zawartych między państwami i MAEA, w szczególności tych dotyczących realizacji kompleksowych krajowych systemów ewidencji i kontroli materiałów jądrowych (SSAC),
- wzmacnianie krajowej infrastruktury regulacyjnej w zakresie ochrony radiologicznej i bezpieczeństwa materiałów promieniotwórczych.

System regulacyjny powinien koncentrować się w szczególności na synergiach bezpieczeństwa, zabezpieczeń i ochrony. Specjalną uwagę należy poświęcić państwom, które wyraziły zainteresowanie rozpoczęciem programu energii jądrowej.

Wyniki:

- zwiększona liczba państw, które rozpoczęły przygotowywanie i przyjmowanie kompleksowej i spójnej legislacji na szczeblu krajowym, obejmującej bezpieczeństwo jądrowe, ochronę, zabezpieczenia i odpowiedzialność za szkody jądrowe, przyczyniając się tym samym do zharmonizowanego, wzmocnionego i bardziej uniwersalnego systemu bezpieczeństwa jądrowego i ochrony,
- zwiększona liczba państw, które przyłączyły się do CPPNM i zmian do niej oraz do międzynarodowej Konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego lub zadeklarowały zamiar wdrożenia ram bezpieczeństwa jądrowego,
- zwiększona liczba państw, które przyjęły krajową legislację konieczną do umożliwienia państwu wypełnienia jego zobowiązań na mocy zawartych z MAEA porozumień o zabezpieczeniach oraz protokołów dodatkowych,
- wzmocniona infrastruktura legislacyjna i regulacyjna zostanie uzyskana dzięki radom ekspertów, ustanowieniu/ulepszeniu krajowej infrastruktury regulacyjnej dotyczącej bezpieczeństwa radiologicznego i ochrony materiałów promieniotwórczych przez zapewnienie usług oceny MAEA, np. zintegrowany przegląd dozoru jądrowego, innych usług doradczych oraz sprzętu i szkoleń.

Obszar 4: Wzmacnianie środków bezpieczeństwa jądrowego w przypadku materiałów jądrowych i innych materiałów promieniotwórczych**Cel:**

- wzmacnianie ochrony fizycznej obiektów jądrowych oraz materiałów jądrowych w instalacjach jądrowych w wybranych krajach,
- wzmacnianie kontroli i fizycznej ochrony materiałów promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych w wybranych krajach,
- zlokalizowanie i określenie źródeł promieniotwórczych w warunkach, które wskazują na potrzebę przygotowania źródeł i zapewnienia ich bezpiecznego składowania i ochrony w wybranych państwach, w tym odesłanie do państwa pochodzenia lub do dostawcy,
- wzmocnienie systemów technicznych i administracyjnych w zakresie księgowości i kontroli materiałów jądrowych, w tym wzmocnienie istniejących SSAC, ustanowionych w celu wdrożenia porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych, także w państwach o ograniczonych programach jądrowych, i ograniczonych zobowiązaniach w zakresie sprawozdawczości zgodnie z tzw. „protokołami w sprawie małych ilości” załączonych do porozumień o zabezpieczeniach,
- wzmocnienie krajowych rejestrów promieniotwórczych substancji, materiałów i źródeł w wybranych państwach,

Wyniki:

- skuteczniejsza fizyczna ochrona materiałów jądrowych w wybranych obiektach jądrowych i miejscach oraz ochrona źródeł promieniotwórczych w zastosowaniach niejądrowych (np. zastosowania medyczne lub przemysłowe czy odpady promieniotwórcze),
- zmniejszone ryzyko powodowane przez źródła promieniotwórcze w trudnych warunkach dzięki skuteczniejszej ochronie fizycznej lub, w stosownych przypadkach, demontaż i transport do bezpiecznego miejsca składowania w danym państwie lub innym wybranym państwie,

- zmniejszona liczba źródeł promieniotwórczych w niekontrolowanych warunkach i bez ochrony uzyskana dzięki wsparciu krajowych badań i kampaniom dotyczącym ochrony w wybranych państwach,
- ustanowienie i utrzymywanie skutecznych technicznych i administracyjnych systemów do księgowania i kontrolowania materiałów jądrowych, w tym dzięki nowym lub wzmocnieniu istniejących SSAC zdolnych do wdrażania porozumień o zabezpieczeniach i protokołów dodatkowych, także w państwach z tzw. „protokołami w sprawie małych ilości”,
- zapewnianie szkolenia wybranego personelu kwalifikującego się do otrzymania wsparcia w celu zwiększenia prawdopodobieństwa, że system ochrony fizycznej zostanie wdrożony i utrzymany.

Obszar 5: Wzmacnianie zdolności państw do radzenia sobie z materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi poza krajową kontrolą regulacyjną

Cel:

- wzmocnienie zdolności państw do zagwarantowania, by materiały jądrowe i promieniotwórcze nie krążyły poza zakresem krajowej licencjonowanej działalności i by w wybranych państwach poczynione zostały przygotowania umożliwiające skuteczne kontrole graniczne i gotowość do działania.

Wyniki:

- usprawnione systemy zbierania i oceniania informacji o nielegalnym handlu materiałami jądrowymi, z otwartych źródeł i z krajowych punktów kontaktowych, które to systemy zwiększą wiedzę na temat nielegalnego handlu materiałami jądrowymi i poprawią warunki zwalczania tego handlu. Reakcje na te informacje ułatwią określanie priorytetów w zakresie przyszłych działań na rzecz zwalczania nielegalnego handlu,
- krajowe ramy stworzone dzięki pomocy eksperckiej i służące zwalczaniu nielegalnego handlu i usprawnieniu krajowej koordynacji kontroli ruchu transgranicznego materiałów promieniotwórczych, wrażliwego sprzętu jądrowego i technologii jądrowej,
- skuteczne zdolności monitorowania promieniotwórczości na wybranych przejściach granicznych, osiągnięte dzięki zapewnieniu sprzętu do monitorowania granicy i rad ekspertów na wybranych przejściach granicznych,
- usprawnienie opracowywania krajowych planów reagowania i zapewnienie szkoleń dla personelu organów ścigania w zakresie metodyki reagowania,
- dzięki zapewnieniu szkoleń i innego wsparcia zasobów ludzkich – dobrze wyszkolony, posiadający stosowną wiedzę i kompetentny krajowy personel organów ścigania.

2.3. Ocena wyników

W ramach procesu uzupełniania niniejszej decyzji MAEA przeprowadzi ocenę otrzymanych wyników, by zapewnić skuteczność wsparcia i określić, jakie trudności może napotkać jego udzielanie.

3. Czas trwania

Ocena zostanie przeprowadzona w terminie trzech miesięcy od podpisania porozumienia dotyczącego wkładu pomiędzy Komisją i MAEA. Te trzy projekty będą realizowane jednocześnie w ciągu kolejnych 21 miesięcy.

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszej decyzji wynosi 24 miesiące.

4. Beneficjenci

Beneficjentami są kraje, w których zostanie przeprowadzona ocena oraz będą realizowane następujące po niej projekty. W celu zrozumienia słabych punktów i uzyskania wsparcia, które umożliwi znalezienie odpowiednich rozwiązań i przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa, władzom tych krajów zostanie udzielona stosowna pomoc. Ostateczny wybór beneficjentów oraz kwestie, którymi należy się zająć w wybranych państwach, określane są po konsultacji z jednostką realizującą i WP, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Decyzje te oparte są, w stosownych przypadkach, na propozycjach jednostki realizującej zgodnie z art. 2.

5. Jednostka realizująca

Realizacja projektów zostanie powierzona MAEA. Międzynarodowe misje dotyczące bezpieczeństwa jądrowego zostaną przeprowadzane zgodnie ze standardową procedurą przewidzianą dla misji MAEA i będą prowadzone przez ekspertów z MAEA i z państw członkowskich. Wspomniane trzy projekty będą realizowane bezpośrednio przez pracowników MAEA lub wybranych ekspertów, lub kontrahentów z państw członkowskich MAEA. W przypadku kontrahentów zamówienia MAEA na wszelkie towary, prace lub usługi świadczone w kontekście niniejszej decyzji przeprowadza się zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami i procedurami MAEA.

6. Uczestnicy ze stron trzecich

Projekty będą finansowane w 100 % w ramach niniejszej decyzji. Ekspertów z państw członkowskich MAEA można uznać za uczestników ze strony trzeciej. Ich prace będą prowadzone zgodnie ze standardowymi zasadami działania ekspertów MAEA.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 30 września 2010 r.****w sprawie bezcłowego przywozu towarów przeznaczonych do dystrybucji lub udostępnianych nieodpłatnie ofiarom powodzi, które wydarzyły się w maju 2010 r. w Polsce***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 6624)***(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)**

(2010/586/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 76,

1. Towary przywożone w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu przez organy państwowe lub organizacje zatwierdzone przez właściwe organy Polski przeznaczone do bezpłatnej dystrybucji wśród ofiar powodzi, które miały miejsce w maju 2010 r. w Polsce, lub bezpłatnie udostępniane tym ofiarom lecz pozostające własnością tych organizacji, mogą być przywożone bezcłowo w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

uwzględniając przedstawiony przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej wniosek z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie bezcłowego przywozu towarów przeznaczonych do dystrybucji lub udostępnianych nieodpłatnie ofiarom powodzi, które wydarzyły się w maju 2010 r. w Polsce,

2. Towary przywożone w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu za pośrednictwem agencji pomocowych w celu zaspokojenia ich potrzeb w trakcie prowadzenia przez nie działalności są także przywożone bezcłowo.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Powódź stanowi klęskę żywiołową w rozumieniu tytułu XVII C rozporządzenia (WE) nr 1186/2009; istnieje zatem powód, aby zezwolić na bezcłowy przywóz towarów spełniających wymogi art. 74–80 wymienionego wyżej rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. rząd Rzeczypospolitej Polskiej przekaże Komisji listę zatwierdzonych organizacji, o których mowa w art. 1 ust. 1.

(2) Aby Komisja była odpowiednio poinformowana o sposobie wykorzystania towarów bezcłowych, rząd Rzeczypospolitej Polskiej musi poinformować o działaniach podjętych w celu zapobieżenia wykorzystaniu tych towarów przywiezionych bez cła w sposób inny niż przewidziany.

Artykuł 3

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. rząd Rzeczypospolitej Polskiej przekaże Komisji wszystkie informacje na temat rodzaju i ilości różnych towarów przywiezionych bezcłowo na mocy art. 1, w podziale na ogólne kategorie produktów.

(3) Komisja powinna być również informowana o zakresie i rodzaju przywożonych towarów.

Artykuł 4

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. rząd Rzeczypospolitej Polskiej przekaże Komisji informacje na temat podjętych przez niego działań w celu zapewnienia zgodności z art. 78, 79 i 80 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009.

(4) Przeprowadzono konsultacje z innymi państwami członkowskimi zgodnie z art. 76 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009,

Artykuł 5

Artykuł 1 niniejszej decyzji stosuje się w odniesieniu do przywozu dokonanego od dnia 1 maja 2010 r. najpóźniej do dnia 30 listopada 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2010 r.

W imieniu Komisji
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

